

to Partier har Flertal igen efter Valgdagen, saa vil man forsøge at klinke og sammenbrænde dette skaarede Samarbejde, saa vil man fortsætte paa samme Maade som nu med en halv økonomisk Politik uden nogen fast Villie, og saa vil Resultaterne blive de samme som i de forløbne fire Aar: en Nædgang i vort Møntvæsen. De to Partier har ikke kunnet finde hinanden i en virkelig fælles Plan, og efter deres Udtalelser nu kan de det heller ikke. Derfor vil det for vort Møntvæsen og dets Bedring være af afgørende Betydning, at dette Flertals Magt brydes, for naar den er brudt, vil Forsøget paa at sammenklinke dette Samarbejde ikke finde Sted, thi da er det værdiløst.

Overfor Valutaspørgsmaalet vil da den kommende Rigsdag staa saaledes, at intet enkelt Partis Valutaplan kan gennemføres og ej heller to sammenlagte Partiers, men tre Partier maa nødvendigvis finde hinanden for at gennemføre en Valutaplan; saaledes vil Forholdene ligge, saafremt to samvirkende Partier ikke har Flertal efter det kommende Valg. Og jeg vil anse det for særdeles ønskeligt, om dette sker, thi da vil utvivlsomt Nødvendigheden for at tilvejebringe en Løsning af dette Spørgsmaal og Muligheden for at løse det blive ganske anderledes end nu, hvor to Partier har fundet sig bundet til hinanden og derfor kun har villet forhandle indbyrdes og afvist Forhandling til alle andre Sider.

Vi vil finde det som en Hovedopgave paa dette Omraade at søge at tilvejebringe den størst mulige Enighed om Løsningen af de Opgaver, som Valutaspørgsmaalet frembyder, nemlig Importens Begrænsning, Produktionens Forøgelse, Priserne Nedsættelse — og derigennem Seddelømløbets Nedsættelse — og en Forøgelse af Opsparingen i vort Folk. Disse fire Opgaver maa tilsammen løses konsekvent, for at Valutakrisen kan overvindes, og kun — deri giver jeg den højtærede Statsminister Ret — naar en overvejende Del af Befolkningen staa bag denne Løsning, vil det være muligt at gennemføre den med tilstrækkelig Virkning. Det nuværende Flertals Forsøg paa at løse den og dets Samarbejde er bristet. Vælgerne, tror jeg, vil vide, at den første Opgave for dem er at tilvejebringe et nyt Flertal, saaledes at et virkeligt Arbejde paa at tilvejebringe en Løsning paa et bredt Grundlag kan finde Sted.

I øvrigt skal jeg anbefale Tillægsbevillingslovens Vedtagelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Sælens Udseende frister ikke til nogen længere Tale; man ønsker at gøre sine Udtalelser saa korte som muligt, efter at den Tilhørerkreds, der med nogen Interesse følger disse Forhandlinger, er svundet ind i den Grad, som den er.

Til det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen vil jeg sige, at jeg ser ikke, at han med nogen som helst Skin af Ret kan sige, at jeg har haft større og større Indtægter; jeg har jo paalagt for 60 Mill. Kr. større Skatter, og dog har jeg ikke kunnet naa Balance. Dertil vil jeg sige, at Forholdet er udtrykt i to Tal, nemlig dette, at i 1919—20 var Skatteindtægten 575 Mill. Kr., men for Finansåret 1924—25 har den kun kunnet anslaaes til 391 Mill. Kr. Saaledes forholder det sig med det ærede Medlems Paastand om, at Skattebyrden er blevet kolossalt forøget, og at der til Trods for dette ikke har kunnet opnaas Balance. Sandheden er den, at Udbyttet af Formue- og Indkomstskatten er sunket i saa overordentlig høj Grad, at det har været nødvendigt for at komme til Balance dels at gennemføre store Udgiftsreduktioner og dels at skaffe Erstatning for en mindre Del af den mistede Indtægt. Det er saaledes, den saakaldte Skatteforøgelse paa 60 Mill. Kr. er at forstaa.

Forskellige af det ærede Medlems Bemærkninger drejede sig om de sociale Love, og han vilde der imødegaa, hvad min ærede Partifælle det ærede Medlem Hr. Martin Hansen havde sagt. Jeg tror, det ærede Medlem Hr. Martin Hansens Ord staa fast og saa efter det ærede Medlem Hr. L. Rasmussens Foredrag. For det, man skal se paa, naar man skal bedømme to Partier eller to Retninger med Hensyn til deres Arbejde for at skabe en social Lovgivning, er ikke, hvor mange Penge der er øst ud for at gøre Flæsk og Smør og Kød billigere, og hvor mange Penge der er øst ud til Dyr-tidshjælp af forskellig Art, nej, det drejer sig om, er, hvem der har gennemført Love af grundlæggende og konstruktiv Karakter, som kan være Led i en virkelig social Lovgivning; saaledes som Aldersrenteloven er, saaledes som Loven om de kronisk syge er, saaledes som Invalide-loven er, og saaledes som den Ordning er, der er naaet med Hensyn til Boligspørgsmaalet gennem Boligfondens Oprettelse.

Den hele Finansieringsplan, der er gennemført, er alt sammen konstruktiv social Lovgivning. Det er en social Lovgivning, som bygger paa Principper og efter min